

та, и рече: Владыко небесе и земли создателю, помилуй ма: ты щото живееши на небеси погледни милостивниш на землята. И поидеси царо со сз епархо, и со сз сичките велможы вз палатытеси (вз сараетеси) и три дни неизлезни хичз вонка, но размышляваше страшното наказаніе, и големоу страху щомъ быдѣ ѿ Бга. Оу токъ време царската щерка видѣ такъва видѣніе, което приказѣ стому Харалампію говорейки: чинешемисе да стоѣхъ при много воды, и ето апансезъ видѣхъ заградена една голема бахча, оу която вѣха насадени секакви тѣрлїи благовонни (мѣришливи) дресеса. А на срѣтѣ градината бѣше едно лѣзѣ прекрасно, и оулѣзѣто кѣдрѣ превысокъ, а при корѣно кѣдровѣ единъ бѣстрѣ кладенецъ. Но страже (чѣвачо) щото чѣваше онова мѣсто бѣше много страшенъ, и нещѣаше никого да влезне тамъ: и видѣхъ баціами зашѣ стоѣше тамъ близѣ, и криспа епарха, и прѣжи на нихъ тѣмъ що чѣваше онова мѣсто огненнатасы томга и ѿгонѣваше ги ѿ тамъ, а а со сз многоу страху стоѣхъ, и молихмѣсе да мѣ стѣви да ѿстанемъ тамъ. И рече ми тоѣ: ела тѣва и а ке дачѣ внесемъ со сз чѣсть на моите рамена. И когато влезнахъ оу нѣтре прикладенецо, и стоѣхъ подъ кѣдро, чѣхъ гласъ да говѣри: тебе дадено то ва мѣсто, и на ѣнїа щосѣ подобни тебе. Такъва видѣніе видѣхъ, и молимте да мѣ го ѣстолкѣвашъ що какъва. А стѣи Харалампій рече къ ней: толко ваніе то на твоѣо сѣнъ е то ва: многого воды знаменѣватъ дарованїа стѣгъ дѣха. Заградената бахча